

Podobenství o hřivnách

Mt 25,14-30

Georges de La Tour, platba (1630)

Drazí farníci, tuto neděli čteme podobenství o hřivnách, které všichni známe. Slovo Boží je živé, a také dnes nám přináší příběh pokrm pro duši a snad i nový impuls, do našeho duchovního života.

Zámožní majitelé často odjížděli na dlouhé cesty. Někdy jeli dohlédnout na majetek na jiném místě, nebo je něčím pověřila vrchnost. Vzhledem k nejistotě tehdejšího cestování nebyl ani jistý čas návratu. Bohatí hospodáři obvykle svěřovali dohled nad majetkem a jeho rozmnožování zkušeným účetním. Těmi mohli být svobodní jedinci, nebo služebníci jako v našem příběhu. Přesná hodnota jedné hřivny by dnes mohla být okolo 7 miliónů korun. Ano, je to obrovská suma. Pán dal každému podle jeho schopnosti. Prvnímu služebníku svěřil 35 miliónů, druhému 14 miliónů a tomu třetímu 7 miliónů a odjel na cestu. Když se po dlouhé době vrátil, tak začal účtovat. První služebník, který dostal 5 hřiven mu řekl: “Pane, svěřil jsi mi 5 hřiven a zde máš dalších 5”. Druhý služebník, kterému byly svěřeny dvě hřivny, získal také dvojnásobek. Třetí služebník se však lišil. Byla mu svěřena jen jedna hřivna, on ji však místo investice ukryl v zemi. Potom svému pánu tu ukrytou hřivnu vrátil. Pána to však rozhněvalo a rozkázal tohoto neužitečného služebníka uvrhnout ven do temnot, kde bude pláč a skřípění zubů. Co ale udělal špatného tento třetí služebník, vždyť přece nic neukradl, všechny peníze čestně vrátil. Proč se pán tak moc na něho rozhněval? Drazí farníci, jak máme chápat toto podobenství?

Pán v příběhu je Hospodin a my jsme služebníci. Návrat Pána je jeho soud. Každému z nás svěřil různý počet hřiven. Těmi hřivnami je náš život a záleží pak jen na nás, jak s tím životem naložíme. V “řeči podobenství” máme dvě možnosti, jak se ke svěřenému životu postavit. Být jako první dva služebníci, kteří byli definováni Pánem jako “dobří a věrní”, a nebo být jako třetí, který byl “špatný a líný”. Proč byl ale ten třetí tak špatný? Byl spoután strachem. Na jedné straně měl strach investovat majetek a raději jej zakopal, Na druhé straně měl i strach ze svého pána. Podobá se Adamovi po hříchu, který řekl Hospodinu. “Měl jsem strach, tak jsem se ukryl”. Třetí služebník měl špatnou představu o svém pánu. Všimněme si, že pán pak jedná podle jeho představy.

Nechme se ale oslovit postojem prvních dvou služebníků, protože v nich je ukryto poselství dnešního podobenství. Je potřeba být služebníkem “věrným”. Svatý Matouš zde používá řecké slovo πιστός, které má dvojí

význam. Na jedné straně označuje člověka, který má víru a **věří v Boha** a na druhé straně označuje člověka **věrného Bohu**. Takoví byli první dva služebníci, věřili svému pánu, měli s ním přátelský vztah. Neměli strach investovat jeho majetek. Pro nás to znamená, že je důležité **mít víru v Boha** a odevzdat se mu. Věřit, že s Ježíšem se setkávám v eucharistii a nehledám ho jinde (v józe, v energiích, v magii, v senzacích, v jiných náboženstvích, atd.). Věřit v Boha a nechat se živit jeho Slovem, které máme v Bibli. Mít víru, která bude základním kamenem mého života a života celé rodiny. Potom je třeba **být věrný Bohu** a neměnit se podle toho jak se cítím a co mě baví. Je třeba zanechat svého kritického života a svého pyšného já, že vím vše nejlépe. Být věrný Bohu znamená být věrný církvi, milovat ji, naslouchat hlasu Božímu přes církevní představitele. A zde bych mohl pokračovat dále a dále. **Drazí farníci, dnešní podobenství nás vybízí, abychom byli věrní služebníci.** *“Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej” (Mt 16,25).*